

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206653
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8812206653.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Ľ. M., nar. X.XX.XXXX, bytom X., Z..Č.. M. P. Č.. XX, D. X. O..Z.., zast.: JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom, AK, ul. Dr. Daxnera 86, 093 01 Vranov n.T. proti žalovanému: Slovenská republika, v zastúpení Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ul. Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody a zaplatenie nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd **z a m i e t a** žalobu žalobcu pokiaľ sa týka náhrady nemajetkovej ujmy.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody vo výške 5.660,-- Eur, ktorá mu bola spôsobená nezákonným stíhaním, nakoľko podľa rozsudku Okresného súdu Vranov n.T. č.k. 1T/278/2006 zo dňa 8.10.2009 a uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 7To/11/2010 zo dňa 27.11.2011 bol spod obžaloby Okresnej prokuratúry Vranov n.T. oslobodený. Na základe citovaného rozsudku požiadal Ministerstvo financií SR o predbežné prerokovanie náhrady škody. Ministerstvo financií SR odstúpilo jeho žiadosť generálnej prokuratúre, ktorá jeho žiadosť odmietla a opakovanú žiadosť o náhradu škody, kde ho Generálna prokuratúra SR poučila, že náhradu škody si má uplatňovať na príslušnom súde. Uplatňuje si náhradu škody vo výške 5.660,-- Eur, čo pozostáva z trov právneho zastúpenia advokátom JUDr. Petrom Rychnavským vo výške 660,-- Eur a vzniknutú nemajetkovú ujmu vo výške 500,-- Eur, čo súvisí s trestným stíhaním voči jeho osobe, pojednávaniami na súde, cestovnými výdavkami, neprítomnosťou v práci a poškodzovaním dobrého mena.

Žalovaný uviedol, že neuznáva návrh uplatnený žalobcom a navrhuje ho v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný nepovažuje za preukázaný vznik a výšku škody. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný nepovažuje za preukázaný vznik a výšku škody. Žaloba žalobcu je neurčitá, najmä pokiaľ sa týka nemajetkovej ujmy. Žalovaný neuznáva nárok žalobcu ako celok, lebo je nedôvodný. V tom smere sa žalovaný vyjadril aj pri predbežnom prejednaní nároku žalobcu a túto odpoveď zaslal žalobcovi a podľa názoru žalovaného podriadené zložky konali v zmysle zákona.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že podal žalobu o náhradu škody, v súvislosti s jeho trestným stíhaním, ktoré bolo zastavené a na tejto žalobe trvá. Ďalej uviedol, že svoju žalobu opiera o rozsudky Okresného súdu Vranov n.T. v konaní č.k.: 1T/132/2004 a č.k.: 1T/278/2006 a uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 č.k. 7To/11/2010. Predložil originály pokladničných dokladov, súvisiace s trovami obhajoby. Žalobca ďalej uviedol, že bol neprávom trestne stíhaný a obvinený, ďalej bol vyšetrený psychiatrom a bol v nemocnici, avšak nesúhlasil s tým, aby si súd vyžiadal správu od MUDr. Š..

Zástupca žalovaného na pojednávani zotrval na písomných vyjadreniach a žiadal žalobu zamietnuť. Ďalej poukazoval na to, že v danom prípade by mal Slovenskú republiku zastupovať ako štátny orgán Ministerstvo vnútra SR, nakoľko vyšetrovateľ v trestnej veci žalobcu má samostatné procesné postavenie.

Žalobca písomným podaním zo dňa 4.2.2013 na čl. 89 - 92 špecifikoval svoje nároky v tom smere, že žiada zaplatiť náhradu škody vo výške 5.560 Eur a to za trovy právneho zastupovania v konaní č.k.: 1T 278/06 v sume 660 Eur, cestovné na pojednávania dňa 4.10.2007 a 5.2.2009, spolu v sume 88,85 Eur + ušľú mzdu + ostatné cestovné + platenie odvodov zo živnosti a nemajetkovú ujmu poškodzovanie dobrého mena.

Okresný súd vo Vranove n.T. po tomto rozsudkom zo dňa 29.04.2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.660 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že uvedená suma pozostávala jednak z trov obhajoby 819,16 eur + 88,85 eur cestovné + nemajetková ujma v peniazoch 4.732 eur.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.06.2014 sp.zn. 2Co/198/2013-150 potvrdil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu vo Vranove n.T. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 748,85 eur. V prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia, vec súdu prvého stupňa vrátil na ďalšie konanie.

Po tomto súd zopakoval vykonané dokazovanie oboznámením sa so žalobou na čl. 1, uznesenie Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 30.08.2006 na čl. 19-20, obsahom zápisnice o pojednávani zo dňa 14.11.2012 na čl. 35-36, obžalobou Okresnej prokuratúry Vranov n.T. zo dňa 30.06.2004 na čl. 50-53, rozsudkom Okresného súdu Vranov n.T. sp.zn. 1T/132/04 zo dňa 22.09.2004 na čl. 54-59, zápisnicou o pojednávani zo dňa 16.01.2013 na čl. 80-84, vyjadrením žalobcu zo dňa 0.4.02.2013 na čl. 89-92 a jeho prílohy na čl. 93-107, obžalobou Okresnej prokuratúry Vranov n.T. zo dňa 16.11.2006 na čl. 108-110, záverečnou rečou zást. žalobcu na čl. 119-120, vyjadrením žalovaného zo dňa 05.04.2013 na čl. 121-122, obsahom zápisnice o pojednávani zo dňa 29.04.2013 na čl. 126-128, rozsudkom Okresného súdu Vranov n.T. zo dňa 29.04.2013 na čl. 132-135, odvolaním žalovaného na čl. 137-138, rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2014 na čl. 150-153, vyjadrením k dokazovaniu a návrh rozsudku žalobcu na čl. 159-162, obsahom zápisnice o pojednávani zo dňa 01.10.2014 na čl. 159-162, lekárskou správou MUDr. Petra Šariškého zo dňa 13.04.2015 na čl. 186, obsahom zápisnice o pojednávani zo dňa 10.06.2015 na čl. 189-190, ako aj celým obsahom spisov Okresného súdu vo Vranove n.T. sp.zn. 1T/288/2006, 10T/51/2011, 1T/132/2004, 1T/278/2006, takisto oboznámením spisu Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 0T/222/2014.

Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhol vypočuť žalobca na preukázanie svojich tvrdení, svedkom L. M., ktorý uviedol, že žalobca je jeho synom. Zbadal, že žalobca nespí, je nervózný a to z toho dôvodu, že si našiel prácu v Bratislave a o dva týždne bol volaný na súd vo Vranove n.T.. Ďalej stratil kolegov, kamarátov, uzavrel sa do seba, odmietal sa ísť liečiť. Bol aj na liečení v Michalovciach na psychiatrii, užíval lieky, proste stal sa z neho iný človek.

Súd podrobne vypočuť aj žalobcu, ktorý uviedol, že zhoršovanie jeho zdravotného stavu začalo v roku 2007, 2009-2012, kedy začalo prebiehať konanie vo veci 1T/278/2006. Počas tohto obdobia mal stresy pred súdmi, bol pod psychickým tlakom. Začal si kupovať lieky, ktoré boli dostupné a neskôr vyhľadal aj odbornú pomoc. Nakoniec skončil v nemocnici, prestal chodiť do spoločnosti. Všetko sa rozšírilo medzi spolupracovníkov s tým, že pracoval ako živnostník. Bol finančne stratový, lebo musel chodiť na pojednávania. Mal depresie a preto bol 2x hospitalizovaný na psychiatrii v Michalovciach s tým, že celkove bol na psychiatrii v Michalovciach hospitalizovaný asi 6 krát. Žalobca uviedol, že rozhodne s tým nesúhlasí, aby súd žiadal správu od psychiatrickej ambulancie. Spolupracovníci, ľudia sa ho pýtali, čo sa stalo, čo sa proti nemu vedie. To, že bol vo väzbe, mu vôbec nepoškodilo. Každé trestné oznámenie, ktoré dal, tak dopadlo, že on bol trestne stíhaný. Najviac ho postihlo to, že bol neprávom obvinený.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, poukazoval na to, že žalobca nepreukázal objektívnu existenciu skutočnosti, o ktorú opiera žalobu, neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal psychické problémy, ktoré mu vznikli v súvislosti s predmetným trestným stíhaním. Nepreukázal tvrdenia o strate

kontaktov, priateľov a o zdravotných problémov, nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali tieto skutočnosti.

Podľa ust. 1 zákona č. 514/2003 Zb. v znení platnom k 04.08.2006, tento zákon upravuje:

- a/ zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b/ zodpovednosť obce a vyššieho územného celku za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c/ predbežné prerokovanie nárokuj na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 3 ods. 1,2 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a/ nezákonným rozhodnutím,
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným zbavením osobnej slobody,
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa ust. § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky , ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

Podľa ust. § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 17 ods. 1,2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo správnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 18 ods. 1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, v dôsledku čoho sa neposudzuje správnosť rozhodnutia jeho orgánu, ale rozhodujúcim kritérium zákonnosti konania, vedeného orgánom verejnej moci, je výsledok tohto konania.

V danom prípade bol žalobca v konaní, ktoré sa proti nemu viedlo na Okresnom súde vo Vranove n.T. sp.zn. 1T/278/2006 oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal.

Bolo nepochybne preukázané, že v priebehu tohto trestného konania, žalobcu zastupoval advokát, ktorého trovy zastupovania boli vyúčtované sumou 660 eur + bolo preukázané, že žalobca vynaložil na účasť na jednotlivých pojednávaniach sumu 88,85 eur. Preto mu bola právoplatne priznaná suma 748,85 eur.

Žalobca si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd sa snažil podrobným výsluchom žalobcu zistiť jeho tvrdenia o strate dôvery v očiach svojich priateľov, verejnosti, zistiť, či jeho tvrdenia o nepriaznivom a zhoršenom zdravotnom stave v nadväznosti na trestné konanie, ktoré sa proti nemu viedlo č.k. 1T/278/2006, malo vplyv na jeho zdravotný stav. Pri podrobnom výsluchu žalobcu, však žalobca neuviedol žiadne konkrétne dôkazy v tom smere, že v súvislosti s trestným stíhaním č.k. 1T/278/2006 stratil dôveru v očiach svojich priateľov a verejnosti, že došlo k zhoršenému jeho

zdravotného stavu. Žalobca uvádzal len všeobecné veci, že bol nervózny, nemohol spať, že bol hospitalizovaný, že bral lieky.

Z obsahu oboznámených trestných spisov súd zistil, že v konaní, ktoré sa proti nemu viedlo na Okresnom súde vo Vranove n.T. sp.zn. 1T/132/2004 bol žalobca právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody 3 roky nepodmienečne v prvej NVS a nastúpil výkon trestu dňa 16.11.2004 s tým, že bol podmienečne prepustený dňa 30.05.2006 so skúšobnou dobou 4 roky. Trestne stíhaný a odsúdený bol za to, že v dobe od roku 1999 do 6.4.2004 v obci Vehec fyzicky napádal a týral svoju manželku, ako aj fyzicky napadol Juraja Kempu.

Ako to vyplýva z obsahu trestného spisu Okresného súdu vo Vranove n.T. sp.zn. 1T/51/2011, žalobca bol odsúdený právoplatne za to, že dňa 24.03.2009 v obci M. P. fyzicky napadol iného občana a spôsobil mu PNS - 21 dní.

Podľa spisu Okresného súdu v Michalovciach sp.zn. 0T/222/2014 žalobca bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom zo dňa 29.10.2014 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne.

V tomto konaní žalobca tvrdí v podanej žalobe, že žiada nemajetkovú ujmu z toho dôvodu, že bol oslobodený spod obžaloby a že od obdobia 16.12.2004 až do 7.2.2011 bol pod psychickým tlakom.

Z obsahu trestných spisov vyplýva, že žalobca musel byť pod psychickým tlakom z iných dôvodov a to z toho dôvodu, že od roku 1999 do 6.4.2004 a dňa 23.3.2004 jednak fyzicky týral svoju manželku, napadol iného občana a od 16.11.2004 bol vo výkone trestu do 30.05.2006 s tým, že bol podmienečne prepustený dňa 30.05.2006 so skúšobnou dobou 4 roky. Napriek tomu, dňa 24.03.2009 v obci M. P. fyzicky napadol ďalšieho občana a spôsobil mu PNS - 21 dní.

Z obsahu oboznámených trestných spisov vyplýva, že v konaní sp.zn. 1T/157/08 bola mu okrem iného uložená povinnosť podrobiť sa psychoterapii a zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Takže psychické problémy, ktoré uvádza žalobca, lieky a hospitalizácie, zrejme súvisia s tým, že prakticky od roku 2004 až po súčasnosť, žalobca sa dopúšťa trestnej činnosti tak, že mu okrem nepodmienečných a podmienečných trestov bola uložená povinnosť podrobiť sa psychoterapii a byť pod dohľadom psychiatra. Žalobca sa podľa vykonaného dokazovania pokiaľ sa týka psychických problémov a liečenia, dostal sám, pretože sa dopúšťal trestnej činnosti, ktorá nemala žiaden súvis s trestným konaním, ktoré sa proti nemu viedlo sp.zn. 1T/278/2006. Navyše žalobca odmietol, aby súd vyžiadal správu od psychiatra z ktorej by sa bolo možné dozvedieť, či žalobca trpí psychickými problémami a zhoršeným zdravotným stavom, len v súvislosti s tým, že sa proti nemu viedlo konanie sp.zn. 1T/278/2006. Vzhľadom na tento postoj žalobcu, súd zamietol návrh žalovaného na znalecké dokazovanie.

Jediný svedok ktorého navrhol vypočuť žalobca, L. M. takisto uvádzal len všeobecné skutočnosti, že žalobca je nervózny, nespí. Neuviedol však to, že žalobca prakticky od roku 2004 až po súčasnosť sa dopúšťal trestnej činnosti a že v súvislosti s tým, mu bolo nariadené súdom podrobiť sa psychoterapii.

Žalobca pri svojom podrobnom výsluchu, takisto uvádzal všeobecne, že mal problémy so spolupracovníkmi a na verejnosti v súvislosti s trestným stíhaním sp.zn. 1T/278/06, žiaden konkrétny dôkaz súdu nepredložil, nenavrhol žiadneho svedka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu o strate zamestnania, kontaktov, priateľov a zdravotných problémov, neboli žalobcom preukázané a ani nenavrhol žiadne dôkazy. Preto súd dospel k záveru, že náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú žiada žalobca, nie je možné vyčíslit'. Súdu neboli predložené dôkazy na základe ktorých by mohol stanoviť výšku nemajetkovej ujmy, ktorú by bolo možné priznať žalobcovi v peniazoch a preto súd musel žalobu žalobcu zamietnuť.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 151 ods. 3 OSP, nakoľko v danej veci ide o zložitý prípad a väčší počet nárokov, ktoré si uplatňuje žalobca.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zaistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zaisteniam,
- e) doteraz zaistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.